

Στα σχοινιά

Γιώργος Timetrap

Αθήνα 2020

Στα σχοινιά

Όλοι ψάχνουν μια θέση στον ήλιο
μια αγκαλιά στου άγχους τα βράδια
ένα καλό λόγο μετά την δουλειά
ένα καλό λόγο για δουλειά
Παράτα τα όλα και
έλα ν' αγαπηθούμε
στους δρόμους να γυρνάμε
σαν αλητες στην βροχή
Ζω σε κλουβί
Όλη μου η ζωή
Μαγκωμένος στα σχοινιά
Προσπαθώ να κρατηθώ

Χωρίς τίτλο

πες αν θυμάσαι
το χρώμα

της βροχής
στην χώρα
πες αν θυμάσαι
την πρώτη πληγή
στο σώμα
και πες μου πως
μπορείς να
μένεις σύζυγος
στην καταιγίδα
πως μου αν θυμάσαι
τους χτύπους της καρδιάς στον δρόμο

Ορχομενός

Συμπυκνωμένες πρακτικότητες
Ψάχνουν μια στιγμή εκτόνωσης
Έχουμε ζησει με συλλογικούς όρους
Φευγαλέα
Δεν το ξαναβρισκω πια
Προσπαθήσαμε να σπάσουμε τα έπιπλα του ικεα
Δέκα χρόνια μετά μας κοιτάνε γελώντας
Θα γεράσω όταν κάνω παρατήρηση για φασαρία

ΤΕΣΤ

έχω μια ανατροφή
από τόσο δα παιδί

πως τους άλλους να χτυπώ
να κοροϊδεύω να μισώ
και ελξη μεγάλη
στης τάξης τον πιο σιωπηλό
στου σχολείου τον χαζό
μεγάλωσα
και έγινα πολιτικός

Ο φλύαρος

ολο μιλας πολυ
θες να φυγεις μα εδω μενεις
και όλα λες πολλά
για όσα ξέρεις
και δεν ξέρεις

Σύγχρονη λογοκρισία

κοσμικοί και πλούσιοι με εκατομμύρια ακολούθους
οι υπόλοιποι ομιλητές σε άδεια ακροατήρια
είσαι ελεύθερος να μιλήσεις
να πεις ό,τι θες
τίποτα δεν θα χρησιμοποιηθεί εναντίον σου
κανείς δεν θα σε προσέξει
κανείς δεν θα σε ακούσει
κανείς δεν θα διαβάσει
ό,τι και αν πεις

πες ό,τι θες στο κενό
σύγχρονη λογοκρισία
των μπάσταρδων καιρών
δεν είναι η απουσία αλλά ο θόρυβος

Λίγο πριν το live

λίγο πριν το live
λίγο σφίξιμο λίγο άγχος
ψάξιμο για τουαλέτα τελευταία στιγμή
συγκέντρωση τελευταία στιγμή
λίγο πριν το live

Σαράκι

Μέρα με την μέρα μας τρώει το σαράκι
κι όλο μας σέρνει πιο βαθια
σε μίζερη άνεση με βρώμικο αερα
σε άρρωστη τρέλα, σαρωτική
Και όλοι ζητάμε μια θέση στον ήλιο
μια αγκαλιά στου άγχους τα βράδια
Και όλοι κρατάμε μια ανάσα πικρή
μια ανάσα ζωη μες το κλουβί

Το ψυγείο

Ρομπότ

Κάποτε θα ρθουν ρομπότ
στην δουλειά και στην ζωή σου
και θα τρέχουν τα πράγματα
με χρονοδιαγράμματα
Κάποτε ήρθαν ρομποτ
και το μόνο που φοβούνται
λίγο πριν κοιμηθούν
όνειρα καθόλου να μην δουν
μηπως βραχυκυκλώσουν
και μηπως μαλακώσουν
να μην ονειρευτούν
πως υπήρξαν παιδιά
και αρχίσουνε τα κλάματα
και μην βραχυκυκλώσουν
να μην ονειρευτούν
πως υπήρξαν παιδιά

Ρομπότ 2

Χθες το βράδυ είδα ένα ρομπότ
παραπατούσε σε ευθείες γραμμές νεκρές
στα μάτια είχε φλόγες εντολές
σιγανά συνεχώς μονολογούσε
(ρομπότ)
το μαύρο το σκοτάδι αγαπώ

όνειρα δεν θέλω πια να δω
η ανάμνηση απρόσκλητη
σαν έρχεται στον ύπνο
με φέρνει αντιμέτωπο
με ένα μικρό παιδί
και είναι καιρός που εξόριστος
είμαι από αυτήν την γη
και είναι καιρός που πέτρωσα
και έχασα το κλειδί
Χθές το βράδυ είδα ένα ρομπότ
που ζωγράφιζε κουτάκια με ανθρώπους μέσα
στα χέρια είχε πέτρες χαρακιές
σιγανά συνεχώς μονολογούσε

Μηχανές

Κάποιοι ζουν σαν μηχανές
Περπατούν σε γραμμές νεκρές
Στα μάτια φλόγες εντολές
Στα χέρια πέτρες χαρακιές
Το μαύρο το σκοτάδι αγαπούν
Όνειρα δεν θέλουν πια να δουν
Η ανάμνηση απρόσκλητη
σαν έρχεται στον ύπνο
τους φέρνει αντιμέτωπους
με ένα μικρό παιδί

Και είναι καιρός που εξόριστοι
είναι από αυτήν την γη
και είναι καιρός που πέτρωσαν
και έχασαν το κλειδί

Πλάνο

Λογική

Οικογένεια

Πάμε μαζί σαν οικογένεια
στον δρόμο, στην δουλειά και στην ζωή
Και όταν πλουτίσω, θα είναι αγένεια
στα μάτια να με κοιτάς
Και όταν γεράσω θα είναι ευγένεια
στο χέρι να με φιλάς
Και θα φροντίσω με την πρώτη
αφορμή να σε πουλήσω
Και θα φροντίσω με την πρώτη
αφορμή να σε πουλήσω
Στους δασκάλους που κοιτάνε
και Στους μπάτσους που ρωτάνε
Στ' αφεντικά που μουρμουράνε διαρκώς

Μα τι έχει και δεν λέει
μάλιστα το παιδί
βρε τι έχει και δεν λέει
διατάζετε δηλαδή